

- 2) Met dit bewijs moet met name ondubbelzinnig kunnen worden vastgesteld dat de veredelingsproducten het resultaat zijn van de behandeling van de tijdelijk uitgevoerde goederen.
- 3) De verwijzende rechter dient te bepalen of de ondernemer, gelet op alle omstandigheden van de in het hoofdgeding aanhangige zaak, dit bewijs al dan niet heeft geleverd.
- 4) Indien dit het geval is, mag bij het in het vrije verkeer brengen van de veredelingsproducten het bedrag worden afgetrokken van de invoerrechten die op de tijdelijk uitgevoerde goederen van toepassing zouden zijn, indien de juiste tariefpost was toegepast.

(¹) PB C 369 van 22.12.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 25 september 2003

in zaak C-437/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijnen 92/12/EEG en 92/81/EEG — Belasting op smeerolie — Accijns op minerale oliën”)

(2003/C 275/26)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-437/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Traversa en K. Gross) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I.M. Braguglia, bijgestaan door G. Aiello), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een belasting op smeerolie te handhaven, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3, lid 2, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1), en artikel 8, lid 1, sub a, van richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (PB L 316, blz. 12), zoals gewijzigd bij richtlijn 94/74/EG van de Raad van 22 december 1994 (PB L 365, blz. 46), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet (rapporteur), kamerpresident, P. Jann en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 25 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door, na het verstrijken van de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn, bij wege van artikel 62, eerste alinea, van decreto legislativo nr 504, met als opschrift „Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposti sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative” (gecoördineerde tekst van de wettelijke bepalingen betreffende de belastingen op productie en verbruik en inzake de strafrechtelijke en administratieve sancties ter zake), een verbruiksbelasting op smeerolie te handhaven, is de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3, lid 2, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, en artikel 8, lid 1, sub a, van richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/74/EG van de Raad van 22 december 1994.

- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 31 van 2.2.2002.

ARREST VAN HET HOF

van 23 september 2003

in zaak C-452/01 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Margarethe Ospelt tegen Schlössle Weissenberg Familienstiftung (¹)

(„Vrij verkeer van kapitaal — Artikel 73 B EG-Verdrag (thans artikel 56 EG) — Artikel 40 en bijlage XII EER-overeenkomst — Procedure van voorafgaande vergunning voor verwerving van landbouw- en bosbouwgrond — Toelaatbaarheid — Voorwaarden”)

(2003/C 275/27)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-452/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in een procedure ingeleid door Margarethe Ospelt en Schlössle Weissenberg Familienstiftung, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 6 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 12 EG) en de artikelen 73 B tot en met 73 D, 73 F en 73 G EG-Verdrag (thans de artikelen 56 EG tot en met 60 EG), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet (rapporteur), M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 23 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een regeling zoals die van het Vorarlberger Grundverkehrsgesetz (wet inzake grondeigendom) van 23 september 1993, zoals gewijzigd, die transacties betreffende landbouw- en bosbouwgronden aan administratieve beperkingen onderwerpt, moet in het geval van een transactie tussen onderdanen van staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992, worden getoetst aan artikel 40 en bijlage XII van deze overeenkomst, welke bepalingen dezelfde juridische strekking hebben als de in wezen identieke bepalingen van artikel 73 B EG-Verdrag (thans artikel 56 EG).
- 2) Artikel 73 B van het Verdrag, alsmede de artikelen 73 C, 73 D, 73 F en 73 G EG-Verdrag (thans de artikelen 57 EG tot en met 60 EG) verzetten zich er niet tegen dat de verwerving van landbouwgronden afhangt van de afgifte van een voorafgaande vergunning zoals die waarin het Vorarlberger Grundverkehrsgesetz voorziet. Zij verzetten zich er echter wel tegen dat deze vergunning steeds wordt geweigerd wanneer de verkrijger de betrokken grond niet zelf bewerkt in het kader van een landbouwbedrijf en er niet woont.

(¹) PB C 84 van 6.4.2002.

ARREST VAN HET HOF

van 30 september 2003

in zaak C-47/02 (verzoek van het Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(„Vrij verkeer van werknemers — Artikel 39, lid 4, EG — Betrekkingen in overheidsdienst — Kapiteins van vissersschepen — Verlening van bevoegdheden van openbaar gezag aan boord — Aan onderdanen van vlagstaat voorbehouden betrekkingen”)

(2003/C 275/28)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-47/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Schleswig-Holsteinische Oberverwaltungsgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek en Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door de Wasser- und Schifffahrtsdirektion Nord, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 39, lid 4, EG, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (rapporteur), R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas,

rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 39, lid 4, EG moet aldus worden uitgelegd dat het een lidstaat slechts toestaat de betrekkingen van kapitein op onder zijn vlag varende vissersschepen die voor de „kleine zeevaart” („Kleine Seeschiffahrt”) worden gebruikt, aan eigen onderdanen voor te behouden, wanneer de aan de kapiteins van deze schepen toebedeelde bevoegdheden van openbaar gezag daadwerkelijk regelmatig worden uitgeoefend en niet slechts een zeer gering deel van hun werkzaamheden vormen.

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 11 september 2003

in zaak C-67/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Artikel 5 van richtlijn 79/923/EEG — Kwaliteit van schelpdierwater — Programma ter vermindering van verontreiniging”)

(2003/C 275/29)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-67/02, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Shotton) tegen Ierland (gemachtigde: D. O'Hagan), betreffende een verzoek om vast te stellen dat Ierland, door niet voor al zijn aangewezen schelpdierwateren programma's vast te stellen overeenkomstig artikel 5 van richtlijn 79/923/EEG van de Raad van 30 oktober 1979 inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater (PB L 281, blz 47), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, A. La Pergola (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 11 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet voor al zijn aangewezen schelpdierwateren programma's op te stellen overeenkomstig artikel 5 van richtlijn 79/923/EEG van de Raad van 30 oktober 1979 inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater, is Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.